

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Boniecki
Sędziowie:	SSA Barbara Baran (spr.) SSO del. Wojciech Żukowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Klaja

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2020 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.
przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 24 października 2018 r. sygn. akt IX GC 770/17

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a/ w punkcie I, nadając mu następujące brzmienie:

„I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz strony powodowej (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.:

- kwotę 485 569,49 zł (czteryście osiemdziesiąt pięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści dziewięć groszy), zastrzegając pozwanemu prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) oraz do wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 700 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie należności głównej w wysokości 485 569,49 zł);

- kwotę 1 635,16 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści pięć złotych szesnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, zastrzegając pozwanemu prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości, objętej księgą wieczystą nr (...) oraz do wysokości hipoteki

umownej zwykłej w kwocie 150 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie należności głównej w wysokości 1.635,16 zł) i do wysokości hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 66 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1 635,16 zł od dnia 24 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty);”;

b/ w punkcie III poprzez zastąpienie kwoty 45 664,92 zł kwotą 25 768 zł (dwadzieścia pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt osiem złotych);

2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 9 100 zł (dziewięć tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

3. nakazuje ściągnąć od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 12 006 zł (dwanaście tysięcy sześć złotych) tytułem opłaty sądowej, od której w części pozwany był zwolniony.

SSO Wojciech Żukowski SSA Marek Boniecki SSA Barbara Baran

Sygn. akt I AGa 48/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od pozwanego M. M. na rzecz strony powodowej (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.:

- kwotę 744 569,49 zł, zastrzegając pozwanemu prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w T. prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz do wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 700 000 zł, wpisanej pod nr 2 (w zakresie należności głównej w wysokości 485 569,49 zł) i do wysokości hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 259 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie odsetek w wysokości 259 000 zł);
- kwotę 2 737,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty, zastrzegając pozwanemu prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w T. prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz do wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 150 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie należności głównej w wysokości 1 635,16 zł) i do wysokości hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 66 000 zł, wpisanej pod nr (...) (w zakresie odsetek w wysokości 1 102,53 zł i odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2 737,69 zł od dnia 24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty).

W pozostałym zakresie powództwo oddalono. Sąd zasądził także od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 45 664,92 zł tytułem kosztów procesu i oddalił wnioski o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności.

Sąd wskazał, że okoliczności niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy były niesporne. Przedstawiły się w ten sposób, że (...) Bank (...) S.A. zawarła z pozwanym w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą dwie umowy kredytu w dniach 8 czerwca 2006 r. i 23 czerwca 2008 r. Pozwany otrzymał kredyt na podstawie każdej z umów.

Wierzytelności z każdej z umów były zabezpieczone hipotekami obciążającymi nieruchomości stanowiącą własność pozwanego, dla której Sąd Rejonowy w T. VI Wydział Ksiąg W. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Wierzytelności wynikające z umowy kredytu z 8 czerwca 2006 r. były zabezpieczone:

- hipoteką umowną zwykłą w wysokości 700 000 zł (zabezpieczała kredyt w wysokości 700 000 zł);

- hipoteką umowną kaucyjną w wysokości 259 000 zł (zabezpieczała odsetki od kredytu).

Wierzytelności wynikające z umowy kredytu z 23 czerwca 2008 r. były zabezpieczone:

- hipoteką umowną zwykłą w wysokości 150 000 zł (zabezpieczała kredyt w wysokości 150 000 zł);
- hipoteką umowną kaucyjną w wysokości 66 000 zł (zabezpieczała odsetki od kredytu).

(...) S.A. wystawił przeciwko pozwanemu dwa bankowe tytuły egzekucyjne w dniach 28 sierpnia 2012 r. i 26 września 2012 r., obejmujące wierzytelności z każdej z umów kredytu. Bankowym tytułom egzekucyjnym Sąd nadał klauzulę wykonalności- odpowiednio w dniach 12 października 2012 r. i 25 października 2012 r. Na wnioski banku z 15 listopada 2012 r. zostały wszczęte postępowania egzekucyjne, umorzone postanowieniami z 17 marca 2016 r. w wyniku cofnięcia wniosków przez bank.

Wierzytelności(...) S.A. względem pozwanego wynikające z powyższych umów kredytu i zabezpieczone hipotekami zostały przelane na stronę powodową umową z 16 grudnia 2015 r.

Następnie w księdze wieczystej nr (...) strona powodowa została wpisana, jako wierzyciel hipoteczny.

Zadłużenie pozwanego wg stanu na dzień 17 stycznia 2017 r. wynosiło:

- z tytułu umowy kredytu z 8 czerwca 2006 r.:
- kwota 485 569,49 zł tytułem kapitału,
- kwota 361 660,81 zł tytułem odsetek,
- kwota 1 018,21 zł tytułem kosztów;
- z tytułu umowy kredytu z 23 czerwca 2008 r.:
- kwota 1 635,16 zł tytułem kapitału,
- kwota 1 102,53 zł tytułem odsetek.

Sąd rozważył, że pierwotny wierzyciel ((...) S.A.) zawarł z pozwanym dwie umowy kredytowe w rozumieniu art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe. Wierzytelności banku były zabezpieczone hipotekami. Z tytułu zawartych umów powstał dług po stronie pozwanej. Umową z 16 grudnia 2015 r. bank przelał w rozumieniu art. 509 k.c. na rzecz strony powodowej wierzytelności względem pozwanego, wynikające z umów kredytowych, zabezpieczone hipotekami. Następnie strona powodowa została wpisana do księgi wieczystej jako wierzyciel hipoteczny. Zatem stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece wraz z przelewem wierzytelności hipotecznej na nabywcę (stronę powodową) przeszły także hipoteki.

Strona powodowa nabyła skutecznie wierzytelność względem pozwanego i przeszły na nią hipoteki zabezpieczające nabyte wierzytelności.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności rzeczowej, a nie osobistej, w związku z ustanowieniem hipotek na nieruchomości stanowiącej własność pozwanego.

Stosownie do art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). W konsekwencji strona powodowa była uprawniona do zaspokojenia swoich wierzytelności z nieruchomości. W tym celu powinna dysponować tytułem

wykonawczym wydanym przeciwko dłużnikowi hipotecznemu, tj. przeciwko pozwanemu, skoro zaspokojenie wierzyciela hipotecznego z nieruchomości następuje według przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (art. 75 u.k.w.h.), a zatem konieczny jest tytuł wykonawczy. Prawo wytoczenia powództwa przeciwko dłużnikowi hipotecznemu potwierdza również orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok S.N. z 6.03.1997 r., sygn. I CKU 78/96, czy z 24.04.2014 r., sygn. III CSK 178/13), akceptowane przez Sąd.

Ustosunkowując się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia Sąd Okręgowy podniósł, że stosownie do art. 77 u.k.w.h. przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenia uboczne (przed nowelizacją zmieniającą ustawę z dnia 20 lutego 2011 r. zdanie drugie tego przepisu brzmiało: „Przepisu tego nie stosuje się do roszczenia o odsetki”). Z powołanego przepisu wynika zatem, że zarzut przedawnienia w zakresie należności głównej (tu: kapitału) nie miał wpływu na możliwość zaspokojenia się przez wierzyciela hipotecznego z nieruchomości obciążonej hipoteką. W konsekwencji zbędne było rozstrzygnięcie, czy faktycznie wierzytelność (kapitał) uległa przedawnieniu. Powołany przepis art. 77 u.k.w.h. nie dotyczył odsetek i kosztów zabezpieczonych hipoteką kaucyjną ustanowioną w czasie obowiązywania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece, przewidujących taką hipotekę. Przed nowelizacją, która weszła w życie z dniem 20 lutego 2011 r. na mocy ustawy z 26 czerwca 2009 r., obowiązywał art. 104. Zgodnie z art. 104 u.k.w.h. hipoteka kaucyjna zabezpieczała odsetki oraz koszty postępowania, mieszczące się w sumie wymienionej we wpisie hipoteki. W niniejszej sprawie wierzytelności wynikające z każdej z umów kredytowych były zabezpieczone nie tylko hipotekami zwykłymi, ale i hipotekami kaucyjnymi na podstawie ówczynie obowiązującego art. 104 u.k.w.h.. W konsekwencji przepis art. 77 należało interpretować przy uwzględnieniu ówczynie obowiązującego art. 104, w tym sensie, że w razie ustanowienia hipoteki kaucyjnej przepis art. 77 nie miał zastosowania do wierzytelności zabezpieczonych tą hipoteką. Przepis art. 104 jako przepis szczególny wyłączał w zakresie hipoteki kaucyjnej przepis art. 77 zd. 2, odnoszący się do hipoteki w ogólności. W konsekwencji ewentualne przedawnienie odsetek i kosztów nie miało wpływu na możliwość zaspokojenia się przez wierzyciela z nieruchomości obciążonej hipoteką kaucyjną (tak samo wyrok S.N. z 2.03.2012 r., sygn. II CSK 282/11, wyrok S.A. w Białymstoku z 4.03.2015 r., sygn. I ACa 862/14). W konsekwencji zbędne było rozstrzygnięcie, czy faktycznie wierzytelność (odsetki, koszty) uległa przedawnieniu.

Odpowiedzialność dłużnika hipotecznego ograniczona jest do wysokości zabezpieczonej hipoteki i do nieruchomości obciążonej hipoteką (art. 65 ust. 1 u.k.w.h., ówczynie obowiązujący art. 104 u.k.w.h.; por. cytowane wyżej: wyrok S.N. z 06.03.1997 r. i wyrok S.N. z 24.04.2014 r.).

Niesporna wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu umowy kredytu z 8 czerwca 2006 r. wyniosła:

- 485 569,49 zł tytułem kapitału,
- 361 660,81 zł tytułem odsetek,
- 1 018,21 zł tytułem kosztów.

Wierzytelności wynikające z umowy kredytu z 8 czerwca 2006 r. były zabezpieczone:

- hipoteką umowną zwykłą w wysokości 700 000 zł (zabezpieczała kredyt w wysokości 700 000 zł);
- hipoteką umowną kaucyjną w wysokości 259 000 zł (zabezpieczała odsetki od kredytu).

W konsekwencji z tytułu umowy kredytowej z 8 czerwca 2006 r. należało zasądzić:

- kwotę 485 569,49 zł tytułem kapitału,
- kwotę 259 000 zł tytułem odsetek, czyli do wysokości hipoteki kaucyjnej.

Należało natomiast oddalić powództwo w zakresie żądania zasądzenia:

- odsetek ponad wysokość hipoteki kaucyjnej, tj. ponad kwotę 259 000 zł; zgodnie bowiem z art. 104 u.k.w.h. hipoteka kaucyjna zabezpieczała odsetki oraz koszty postępowania mieszczące się w sumie wymienionej we wpisie hipoteki;
- kosztów w wysokości 1 018,21 zł, albowiem ani hipoteka zwykła, ani hipoteka kaucyjna wpisane do księgi wieczystej nie zabezpieczały kosztów kredytu; nadto z powołanego wyżej art. 104 wynikało, że hipoteka kaucyjna zabezpiecza koszty postępowania, a nie koszty kredytu; niezależnie od tego suma hipoteki kaucyjnej pokryła już odsetki;
- odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, albowiem hipoteka zwykła zabezpieczała tylko kapitał, a nie odsetki; z kolei skapitalizowane odsetki w wysokości 259 000 zł wyczerpały sumę zabezpieczenia objętą hipoteką kaucyjną, więc hipoteka kaucyjna nie mogła już zabezpieczyć dalszych odsetek.

Niesporna wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu umowy kredytu z 23 czerwca 2008 r. wyniosła:

- 1 635,16 zł tytułem kapitału,
- 1 102,53 zł tytułem odsetek.

Wierzytelności wynikające z umowy kredytu z 23 czerwca 2008 r. były zabezpieczone:

- hipoteką umowną zwykłą w wysokości 150 000 zł (zabezpieczała kredyt w wysokości 150 000 zł);
- hipoteką umowną kaucyjną w wysokości 66 000 zł (zabezpieczała odsetki od kredytu).

W konsekwencji z tytułu umowy kredytowej z 23 czerwca 2008 r. należało zasądzić:

- kwotę 1 635,16 zł tytułem kapitału,
- kwotę 1 102,53 zł tytułem odsetek,
- odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 24 stycznia 2017 r., liczone od kwoty 2 737,69 zł (suma kwot 1 635,16 zł i 1 102,53 zł).

Łącznie zasądzono zatem od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 747.307,18 zł.

W związku z tym, że strona powodowa wywodziła odpowiedzialność pozwanego z tytułu ustanowienia hipotek na nieruchomości stanowiącej własność pozwanego, w wyroku Sąd zastrzegł pozwanemu stosownie do art. 319 k.p.c. prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w T. prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz do wysokości poszczególnych hipotek, zabezpieczających poszczególne wierzytelności.

O kosztach procesu, stosownie do wyniku sprawy, Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. i w zw. z § 15 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Strona powodowa wygrała sprawę w 0,88 części. W konsekwencji Sąd stosunkowo rozdzielił koszty procesu.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem wbrew twierdzeniom strony powodowej pozwany nie uznał powództwa. Nie została zatem spełniona przesłanka z art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, domagając się zmiany wyroku w punkcie I poprzez oddalenie powództwa także co do kwoty 259 000 zł oraz kwoty 1 102,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty. Domagał się także zmiany wyroku w punkcie III poprzez odstąpienie od obciążenia pozwanego kosztami procesu lub stosunkowe ich rozdzielenie proporcjonalnie do zakresu uwzględnionych żądań. Apelujący domagał się także kosztów zastępstwa za instancję odwoławczą.

W uzasadnieniu apelacji pozwany zakwestionował stanowisko Sądu Okręgowego co do przedawnienia roszczenia odsetkowego. Zdaniem apelującego Sąd Okręgowy wadliwie zinterpretował art. 104 u.k.w.h. jako normę szczególną w stosunku do art. 77 zd. 2 u.k.w.h. i z tej normy wywiódł uprawnienie wierzyciela hipotecznego do uzyskania nie tylko przedawnionej należności głównej, ale również przedawnionych odsetek. Apelujący zwrócił uwagę na rozbieżności w orzecznictwie, podnosząc jednak, że w aktualnych orzeczeniach Sąd Najwyższy i sądy powszechne podkreślają znaczenie przedawnienia oraz to, że odstępstwo od przedawnienia wymaga przepisu ustawowego. W ocenie apelującego przedawnienie roszczenia dotyczącego zabezpieczonej wierzytelności nie ma znaczenia dla uprawnień wierzyciela jedynie w zakresie niespłaconej należności głównej, natomiast nie ma podstaw, aby go nie uwzględniać w odniesieniu do roszczeń o odsetki. W niniejszej sprawie pozwany podniósł zarzut przedawnienia już w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Termin przedawnienia – zważywszy na datę ostatniej czynności podjętej przez pierwotnego wierzyciela – upłynął przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko procesowe, domagając się oddalenia apelacji i zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny oparł się na wskazanych przez Sąd Okręgowy jako bezsporne okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest zasadna.

Sąd Apelacyjny – dostrzegając rozbieżność w orzecznictwie w kwestii, podlegającej rozstrzygnięciu w ramach apelacji – podziela pogląd, zgodnie z którym przedawnienie roszczenia dotyczącego zabezpieczonej wierzytelności nie ma znaczenia dla uprawnień wierzyciela wyłącznie w zakresie niespłaconej należności głównej. Jest to zatem pogląd odmienny od przyjętego przez Sąd I instancji, co prowadzić musiało do zmiany zaskarżonego wyroku.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 stycznia 2017 r. (sygn. akt V CSK 233/16), trudno się zgodzić ze stanowiskiem wyrażonym w orzeczeniu, przywołanym przez Sąd I instancji, tj. w wyroku w sprawie II CSK 282/11. Przedawnienie roszczeń jest bowiem regułą stabilizującą stosunki prawne i gwarantującą ich pewność a odstępstwo od niej wymaga przepisu ustawowego. Przedawnienie wierzytelności hipotecznych w sposób szczególnie kształtuje art. 77 u.k.w.h., który przewiduje, że upływ terminu przedawnienia nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia. W zdaniu drugim ogranicza jednak dokonany wyłom w działaniu instytucji przedawnienia wskazując, że przepisu tego nie stosuje się do roszczenia o odsetki - w brzmieniu obowiązującym do 19 lutego 2011 r., a po nowelizacji - do roszczenia o świadczenia uboczne.

Na obecnym etapie postępowania spór dotyczy wyłącznie przedawnienia odsetek.

Zważyć zatem należy – dzieląc pogląd SN z wyroku V CSK – że w art. 77 zdaniu drugim u.k.w.h. ustawa istotnie ogranicza dokonane odstępstwo od reguły art. 117 k.c. wskazując, że przepisu tego nie stosuje się do roszczenia o odsetki (w brzmieniu obowiązującym do 19 lutego 2011 r., a po nowelizacji - do roszczenia o świadczenia uboczne). W związku z tym Sąd Najwyższy stwierdził, że treścią art. 77 u.k.w.h. nie jest wyznaczenie zakresu, w jakim wierzytelność uzyskuje zabezpieczenie hipoteczne (tej kwestii dotyczy art. 69 i art. 104 u.k.w.h.) lecz powiązanie, jakie istnieje pomiędzy przedawnieniem się zabezpieczonej wierzytelności a możliwością jej zaspokojenia z obciążonej rzeczy (prawa). Artykuł 104 u.k.w.h. określał przedmiot zabezpieczenia hipoteką kaucyjną w sposób odmienny niż art. 69 u.k.w.h. w odniesieniu do hipoteki zwykłej, ponieważ obejmował zabezpieczeniem odsetki oraz koszty postępowania mieszczące się w sumie wymienionej we wpisie hipoteki, a nie "w granicach przewidzianych w odrębnych przepisach". Zakres ten był oczywiście szerszy, co wyraźnie wskazywał art. 102 ust. 2 u.k.w.h., przewidujący możliwość wykorzystania hipoteki kaucyjnej do zabezpieczenia roszczeń związanych z wierzytelnością hipoteczną lecz

nie objętych z mocy ustawy hipoteką zwykłą. Rozszerzenie zakresu zabezpieczenia nie jest jednak równoznaczne z wprowadzeniem dalej idącego wyłączenia skutków przedawnienia niż przewidziane w art. 77 zd. 1 u.k.w.h.

Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2018 r. sygn. akt V CSK 180/17.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie, podzielając przedstawioną argumentację, przyjął w rezultacie, że treść normy art. 104 u.k.w.h. nie może stanowić argumentu dla uznania, iż roszczenie o odsetki mimo podniesienia skutecznego zarzutu przedawnienia może być zaspokojone z przedmiotu hipoteki.

Zważywszy na niesporne daty ostatnich czynności, jakie były podejmowane przez pierwotnego wierzyciela oraz na fakt, że zarzut przedawnienia został skutecznie w niniejszym postępowaniu podniesiony, należało uznać roszczenie w zakresie objętym apelacją pozwanego za bezzasadne. Tym samym uwzględniony został zarzut naruszenia art. 117 k.c. i art. 77 u.k.w.h. Wyrok uległ zmianie poprzez oddalenie powództwa w zakresie kwot, objętych apelacją.

Wobec zmiany rozstrzygnięcia zmieniły się proporcje, w jakich strony utrzymały się przy swoich żądaniach w I instancji: powód wygrywa w 57 %, pozwany w 43 %. Stosując sposób rozliczenia kosztów taki, jaki przyjął Sąd Okręgowy, pozwanego obciążają na rzecz strony powodowej koszty w wysokości 36 585 zł (64 184 zł x 57%) pomniejszone o należną pozwanemu kwotę 10 817 zł, co daje ostatecznie kwotę 25 768 zł – takie koszty winien pozwany zapłacić stronie powodowej za postępowanie w I instancji.

Z tych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. wyrok uległ zmianie.

Co do kosztów postępowania apelacyjnego, zasądzone je na rzecz pozwanego na podstawie art. 98 k.p.c. – pozwany wygrał w tej instancji w całości, zatem należy mu się zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, obliczony stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia, w oparciu o Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (§ 2 p. 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2), w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji. Nadto pozwanemu należy się od strony powodowej zwrot uiszczonych przez niego części opłaty od apelacji (1 000 zł).

Ponadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych nakazano ściąganie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie od przegrywającej w postępowaniu apelacyjnym strony powodowej kwoty 12 006 zł, czyli tej części opłaty od apelacji, od której powód był zwolniony.

SSA Barbara Baran SSA Marek Boniecki SSO Wojciech Żukowski